

РЕШЕНИЕ

№ 806

гр.. гр.. Хасково, 29..12..2023 г..

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Нели Д. Иванова

при участието на секретаря Анелия Сл.. Бузова
като разглежда докладваното от Нели Д. Иванова Гражданско дело №
20225640101853 по описа за 2022 година

Предявени са от Община Хасково, ЕИК по Булстат 000903946, гр. Хасково, пл. „Общински“
№ 1, представлявана от кмета С. Д., против В. Я. М. с ЕГН:***** от гр.
*****, Д. В. Б. с ЕГН:***** от гр. *****, и „Аквагруп проект“
ЕООД, ЕИК 200435588, със седалище и адрес на управление с. Кривина, общ.Столична, ж.к.
„Панчарево“, ул.“Зад село“, представляван от В. К. К., обективно и субективно съединени
искове с правно основание чл.422 ал.1, вр. чл.415 ал.1 т.1 от ГПК, вр. чл.21, вр. чл.23 и чл.26
от Закона за държавната финансова инспекция /ЗДФИ/.

Ищецът твърди, че през 2017 г. сключил два договора с ответника „Аквагруп проект“,
ЕООД, а именно - Договор №372/24.11.2017г. с предмет „Изпълнение на инженеринг -
проектиране, упражняване на авторски надзор и изпълнение на СМР на обект
„Допълнително аварийно водоснабдяване на гр. Хасково“, подобект „Дублиране на
кладенци" по обособени позиции, Обособена позиция №1 строеж „Дублиране на 1 бр.
тръбен кладенец в района на вододайна зона „Узунджово II" и Договор №373/24.11.2017 г. с
предмет „Изпълнение на инженеринг - проектиране, упражняване на авторски надзор и
изпълнение на СМР на обект „Допълнително аварийно водоснабдяване на гр. Хасково“,
подобект „Дублиране на кладенци" по обособени позиции, Обособена позиция №2 строеж
„Дублиране на 3 бр. тръбни кладенци в района на вододайна зона „Източна зона". Въз
основа на извършена финансова инспекция в Община Хасково бил съставен Акт за начет
№11-04-29 на 23.12.2019 г. от М. К.а Д. - главен финансов инспектор от Пети отдел,
дирекция „Инспекционна дейност" към Агенция за държавна финансова инспекция, в който

били установени вреди при изпълнение на посочените договори в размер на 26 531,75 лв. и лихви върху тази сума за периода 29.06.2019 г. - 23.12.2019 г., в размер на 1 311,85 лв. Отговорността на първия ответник В. Я. М. била ангажирана на база това, че същата приела работата по двата договора, като е подписала протоколи, заменителни таблици и количествени сметки, с които били отчетени като извършени и подлежащи на заплащане СМР по двата договора и била утвърдила неизпълнени СМР, без да упражни необходимия контрол. По отношение на ответника Д. В. Б. отговорността била реализирана, за това, че като лице, което управлявало и се разпореждало с имущество, същият разпоредил и допуснал незаконно плащане, без да е осъществил необходимия контрол. При финансовата инспекция, въз основа на която бил съставен актът за начет, били извършени проверки на място, анализ на строителната документация, съпоставка спрямо одобрения проект и КС към него, назначена била експертиза от вещо лице, при което били установени неизпълнени СМР, но актувани и платени, възлизащи на обща стойност 26 531,75 лв. с ДДС, както следва:

I. По отношение на Договор 372/24.11.2017 г.:

1.Бетонкови колове - по проект 48 бр.; актувани и платени 121, като при проверката на място са измерени колове с дебелина (сечение) 7,5/7,5 см и 8/9 см, които не съответстват на проекта, поради което инспекцията счита, че не са изпълнени,

-актувани 121 бр. по ед. цена 8,56 лв. на стойност 1035,76 лв. без ДДС;

-не са изпълнени стоманобетонкови колове с размери 250/12/12 мм;

-изплатено в повече - 1035,76 лв. без ДДС;

2.Бетон В10 - по проект 8 м3, актувани и платени 20,17 м3, като при проверката на място е установен положен бетон над земята около коловете във вид на конус, което изпълнение не съответства на проекта и не осигурява необходимите устойчивост и здравина на оградата,

-актуван 20,17 м3 по ед. цена 93,60 лв./м3 на обща стойност 1887,91 лв. без ДДС;

-не са изпълнени 20,17 м3 по ед. цена 93,60 лв./м3 на обща стойност 1887,91 лв. без ДДС;

-изплатено в повече 20,17 м3 по ед. цена 93,60 лв./м3 на стойност 1887,91 лв. без ДДС;

3.Бодлива тел 4 реда на разстояние от 30 см - по проект 95 метра, като при проверката на място е установено, че оградената бодлива тел не съответства на проекта и същата няма необходимата устойчивост,

-актувани и платени са 130 м. по ед. цена 5,40 лв./лин.м. на стойност 702 лв. без ДДС

-установеното не съответства на проекта;

-изплатена несъответстваща на проекта бодлива тел 130 м. по ед. цена 5,40 лв./лин. м. на стойност 702 лв. без ДДС.

4.Пробонабиране,транспорт, пълен физикохимичен анализ лабораторен анализ съгласно Наредба №1 - сурова вода при кладенеца - по проект - няма. Дейностите по физикохимичен лабораторен анализ и транспорт за изследване не представляват СМР, не могат да се

ценообразуват като СМР и не представляват непредвидени обстоятелства,

- актувани и платени - 1 бр. по ед. цена 871 лв. на стойност 871 лв. без ДДС ;

- не са изпълнени непредвидени СМР;

- изплатени в повече дейности - 1 бр. по ед. цена 871 лв. на стойност 871 лв. без ДДС.

5.Пробонабиране,транспорт, радиологичен анализ на водни проби, съгласно Наредба №1 - сурова вода при кладенец - по проект - няма. Дейностите по вземане на водни проби и транспорт за изследване не представляват СМР, не могат да се ценообразуват като СМР и не представляват непредвидени обстоятелства;

-актувани и платени - 1 бр. по ед. цена 572 лв. на стойност 572 лв. без ДДС.

-не са изпълнени непредвидени СМР

-изплатени в повече дейности - 1 бр. по ед. цена 572 лв. на стойност 572 лв. без ДДС

6. Пробонабиране,транспорт,микробиологичен анализ на добиваната подземна вода преди третирането ѝ - по проект - няма. Дейностите по микробиологичен анализ на добиваната подземна вода преди третирането ѝ не представляват СМР, не могат да се ценообразуват като СМР и не представляват непредвидени обстоятелства.

-актувани и платени - 1 бр. по ед. цена 634 лв. на стойност 634 лв. без ДДС

-изплатени в повече дейности 1 бр. по ед. цена 634 лв. на стойност 634 лв. без ДДС.

Общата сума на актуваните с Протокол 1 /акт обр.19/ от 21.06.2019 г. неизпълнени СМР е на стойност 5 702,67 лв. без ДДС или 6 843,21 лв. с ДДС.

II. По отношение на Договор № 373/24.11.2017 г.

1. Бетонови колове - по проект 146 бр.; актувани и платени са 156, като при проверка на място са измерени колове с дебелина (сечение) 7/8 см; 7/7,45 см и 8/8 см, които не съответстват на проекта, поради което инспекцията счита, че не са изпълнени

-актувани 156 бр. по ед. цена 11,56 лв. на стойност 1 803,36 лв, без ДДС

-не са изпълнени стоманобетонови колове с размери 250/12/12 мм

-изплатено в повече - 1803,36 лв. без ДДС;

2.Бетон В10 - по проект 11 м3, актувани и платени 11 м3, като при проверката на място е установен положен бетон над земята около коловете във вид на конус, което изпълнение не съответства на проекта и не осигурява необходимите устойчивост и здравина на оградата

-актуван 11 м3 по ед. цена 123,60 лв./м3 на обща стойност 1359,60 лв. без ДДС.

-не е изпълнено в съответствие с проекта, като дупките на коловете не са запълнени с бетонов разтвор В10

-изплатено в повече 11 м3 по ед. цена 123,60 лв./м3 на стойност 1359,60 лв. без ДДС.

3.Бодлива тел 4 реда на разстояние от 30 см - по проект 292 метра, като при проверката на

място е установено, че оградената бодлива тел не съответства на проекта и същата няма необходимата устойчивост

-актувани и платени са 276 м. по ед. цена 25,41 лв./лин.м. на стойност 7 013,16 лв. без ДДС

-не е изпълнено в съответствие с проекта

-изплатено в повече 276 м. по ед. цена 25,41 лв./лин. м. на стойност 7 013,16 лв. без ДДС.

4.Пробонабиране,транспорт, пълен физикохимичен анализ лабораторен анализ съгласно Наредба №1 - сурова вода при кладенеца - по проект - няма. Дейностите по физикохимичен лабораторен анализ и транспорт за изследване не представляват СМР, не могат да се ценообразуват като СМР и не представляват непредвидени обстоятелства

-актувани и платени - 3 бр. по ед. цена 871 лв. на стойност 2 613 лв. без ДДС

-не са изпълнени непредвидени СМР

-изплатени в повече дейности - 3 бр. по ед. цена 871 лв. на стойност 2 613 лв. без ДДС.

5.Пробонабиране,транспорт, радиологичен анализ на водни проби, съгласно Наредба №1 - сурова вода при кладенец - по проект - няма. Дейностите по вземане на водни проби и транспорт за изследване не представляват СМР, не могат да се ценообразуват като СМР и не представляват непредвидени обстоятелства

-актувани и платени - 3 бр. по ед. цена 572 лв. на стойност 1 716 лв. без ДДС.

-не са изпълнени непредвидени СМР

-изплатени в повече дейности - 3 бр. по ед. цена 572 лв. на стойност 1 716 лв. без ДДС

6.Пробонабиране,транспорт, микробиологичен анализ на добиваната подземна вода преди третирането ѝ - по проект - няма. Дейностите по микробиологичен анализ на добиваната подземна вода преди третирането ѝ не представляват СМР, не могат да се ценообразуват като СМР и не представляват непредвидени обстоятелства.

-актувани и платени - 3 бр. по ед. цена 634 лв. на стойност 1 902 лв. без ДДС

-изплатени в повече дейности 3 бр. по ед. цена 634 лв. на стойност 1 902 лв. без ДДС.

Общата сума на актуваните с Протокол 1 /акт обр.19/ от 21.06.2019 г. неизпълнени СМР са на стойност 16 407,12 лв. без ДДС или 19 688,54 лв. с ДДС.

Като виновни лица за нанесената щета по бюджета на ищеца били посочени ответницата В. Я. М. - гл. експерт „Водоснабдяване и канализация" в Община Хасково като лице по чл.23, т.3 от ЗДФИ, Д. В. Б. - кмет на Община Хасково, като субект по чл.23, т.4 от ЗДФИ и „Аквагруп проект" ЕООД като лице по чл.23, т.5 от ЗДФИ. Актът за начет бил връчен на посочените лица съответно на 08.01.2020 г., на 14.02.2020г. и на 11.05.2020г., като на ответното дружество същият бил връчен чрез В. К., като представляващ „Аквагруп проект" ЕООД. В определеният им срок за възражения, такива били постъпили от всички начетени лица. От страна на съставилото Акта за начет лице било изготвено Заключение, с което не приело направените възражения, а в последствие било прието и Решение на комисията по чл.49, ал.1 от ППЗДФИ, по чл.22, ал.6 от ЗДФИ. С тези действия била приключила

окончателно процедурата по влизането в сила на акта за начет. Сочи се още, че съгласно трайната практика на ВКС, за да намери приложение презумпцията по чл. 22, ал. 5 ЗДФИ, че фактическите констатации в акта за начет се смятат за истински до доказване на противното, било необходимо актът за начет да е съставен по надлежния ред: проверката да е извършена от надлежно овластено лице при гарантирано право на участие на материалноотговорното лице и въз основа на надлежни доказателства, докладът за резултатите от финансовата инспекция и съставеният акт за начет да са връчени на материално отговорното лице и да съдържат мотивирано заключение на финансовия инспектор по становището и подадените възражения /Решение № 97 от 22.07.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2437/2018 г., III г. о., ГК; Решение № 163 от 18.06.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6292/2014 г., III г. о., ГК; решение № 158 от 19.07.2011 г. по гр. д. № 1146/2010 г. на III ГО на ВКС, т. 12 от ППВС № 5 от 15.12.1955 г./, което в настоящия случай според ищеца било изпълнено. Въз основа на съставеният Акт за начет №11-04-29/23.12.2019 г. било образувано ч.гр.д. №970/2022 г. по описа на Районен съд - Хасково, по което била издадена Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК №409/27.04.2022г. и Изпълнителен лист от 28.04.2022 г. В срока за възражение били постъпили три такива от всички ответници по делото, което обуславяло правният интерес на ищеца да предяви настоящия установителен иск.

Предвид изложеното, ищецът иска съдът да постанови решение, с което да приеме за установено, че ответниците му дължат солидарно сумата от 26 531,75 лв. главница, основаваща се на акт за начет №11-04-29/23.12.2019г., издаден от Главен финансов инспектор, Пети отдел, Дирекция „Инспекционна дейност“ към Агенция за държавна финансова инспекция; сумата от 1311,85 лв. лихва за периода 29.06.2019г. - 23.12.2019г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението 26.04.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за което била издадена заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК с № 409/27.04.2022 г. и изпълнителен лист от 28.04.2022 г. по ч.гр.дело № 970/2022 г. по описа на РС – Хасково. Претендира присъждане и на направените по делото разноски в настоящото и в заповедното производство, в т.ч. и юрисконсултско възнаграждение.

Ответниците представят отговори на исковата молба по чл.131 от ГПК в законоустановения едномесечен срок.

Ответникът Д. В. Б. счита предявения иск за допустим, но неоснователен. Поддържа, че както в акта за начет, така и в исковата молба като основание за привличането му към отговорност се сочел чл.21 т.4, вр. чл.23 ал.1 т.4 от ЗДФИ, т.е. че виновно е причинил вреди под формата на умишъл на ищеца, но същият не сочел обстоятелства и доказателства, сочещи на пряк или евентуален умишъл при одобряването и подписването на някой от документите, свързани с изпълнението и съответно разплащането на извършените дейности, по повод сключения договор. От събраните при извършването на финансовата инспекция доказателства било видно, че при сключването и изпълнението на договора са били назначени, както авторски инвеститорски, така и строителен надзор. Всяка една от извършените СМР била отчетена със съответните актове, удостоверяващи количеството,

вида и качеството на извършеното. На база на тези актове, в качеството си на разпоредител ответникът Б. одобрявал и подписвал разплащателни документи. Тъй като кметът на Общината не разполагал със специфични познания по изпълнението на тези СМР, именно заради това били предвидени в закона контролиращи органи, които да осъществяват надзора при изпълнение на договорните задължения от страна на изпълнителя. Видно от тези актове било, че нямало дейност, предвидена в проекта, която да не била изпълнена. Не можело да се твърди, че одобрявайки и разплащайки съответните дейности, отв. Б. е съзнавал, че не са извършени описаните в акта за начет и исковата молба дейности. Неоснователно било твърдението в отговора на подаденото възражение срещу акта за начет, че е следвало да предполага, че има актувани, но неизвършени СМР. Неоснователно, както актосъставителят, така и ищецът, твърдели наличие на евентуален умисъл при извършените от ответника като кмет действия. Факта, че всяка една от надзорните комисии била предоставила документация твърдяща наличието на изпълнение на дейностите по договора не давало основание да се предполага обратното. Липсата на виновно умишлено поведение от страна на отв. Б. водело до извода, че не са налице предпоставките на чл.21 от ЗДФИ. Предвид изложеното, той иска предявения иск да бъде отхвърлен изцяло като му се присъдят направените по делото разноски.

Ответницата В. Я. М. счита предявения иск за допустим, но неоснователен. Сочи, че пълната имуществена отговорност по ЗДФИ лежала на плоскостта на отговорността за неправомерно увреждане /чл.45 и сл. ЗЗД/, като тя се търсела за вреди, които са причинени противоправно и са пряка и непосредствена последица от поведението на виновните лица, а съгласно чл.21 ал.1 ЗДФИ вредата трябвало да е причинена умишлено /т.1/ или без значение от формата на вината, ако е от липси /т.2/, или е причинена не при или по повод изпълнение на служебните задължения. Увреждането, като основание за ангажиране на пълната имуществена отговорност, следвало да е установено при финансова инспекция в разписания от закона ред, чиито фактически констатации да са вписани в акт за начет, който имал предписаното в закона съдържание /чл.43 ал.2 ППЗДФИ/, на което следвало той да отговаря, за да е редовен и за да действа установената в чл.22 ал.5 ЗДФИ презумпция за истинност на отразените в него фактически констатации по чл.43 ал.2 ЗДФИ. Отв. М. възражава, че процесният акт за начет не бил съставен по надлежния ред, поради което не се ползвал с материална доказателствена сила относно фактическите констатации в него относно причинени противоправно вреди от нея, които да са пряка и непосредствена последица от нейното виновно поведение. Макар и проверката да била извършена от надлежно овластено лице, в приложената към акта за начет преписка липсвали доказателства, че е било гарантирано право на участие на материалноотговорните лица и конкретно на ответницата в извършената финансова инспекция от главен финансов инспектор Д.. Липсвали доказателства, ответниците да са поканени да присъстват при извършената на място проверка от назначеното вещо лице инж. Е. М. Ц.. Допуснато било нарушение и на чл.20 ал.4 от ППЗДФИ, тъй като изготвеният за резултатите от финансовата инспекция доклад по чл.16 от ЗДФИ не бил връчен на ответницата, въпреки констатациите в него за допуснати нарушения, съответно не й била дадена възможност да изложи писмено становище по тези

констатации, с което било нарушено правото ѝ на защита. Липсвали данни, докладът да е връчван и на другите две лица, привлечени към пълна имуществена отговорност, по които да е изготвяно мотивирано заключение от финансовия инспектор, извършил финансовата инспекция, съгласно чл.21 ал.1 от ППЗДФИ. Непредставянето с исковата молба на становището на комисията по чл. 49 ал.1 от ППЗДФИ в отговор на подадените възражения от тримата ответници срещу връчения акт за начет водело също до нарушение на процедурата, с което също било нарушено правото на защита на ответниците в начетното производство. Поради неучастие на материално отговорните лица, привлечени към пълна имуществена отговорност, в процедурата по чл.15 - 23 ППЗДФИ, отв. М. оспорва доказателствата, въз основа на които е бил изготвен докладът, а впоследствие и актът за начет, като твърди, че те не били достатъчни, относими и надеждни, за да установят противоправно причинена вреда на бюджета на Община Хасково, в общ размер 26531,75 лв. с ДДС и лихва в размер на 1311,85 лв. Въз основа на изложените съображения, тя оспорва всички фактически и правни констатации в акта за начет, обуславящи нейна пълна имуществена отговорност за противоправно причинена вреда на ищеца в посочения размер. За да се зачете презумптивната доказателствена сила на акта за начет и да се ангажира имуществената отговорност на ответниците по реда на ЗДФИ, необходимо било те да са измежду лицата по чл.23 ЗДФИ, респ. чл.38 ППЗДФИ - отчетници, с изключение на тези по чл.21 ал.3 от ЗДФИ. Ответницата неправилно била подведена под пълна имуществена отговорност по чл.23 т.3 от ЗДФИ, тъй като не попадала в кръга на лицата, които могат да бъдат привлечени към имуществена отговорност, съгласно чл.38 т.1 - 5 от ЗДФИ. Тя не заемала отчетническа длъжност /чл.38 т.1 от ЗДФИ/, не била косвен отчетник /чл.38 т.2/, не упражнявала контрол върху бюджетната, финансова - стопанска и отчетна дейност на Община Хасково /чл.38 т.3 от ЗДФИ/, не управлявала и не се разпореждала с имуществото на Община Хасково /чл.38 т.4 от ЗДФИ/ и не била получила нищо без основание в резултат на действието на причинителя на щетата по смисъла на чл.38 т.5 от ЗДФИ, който бил „Аквагруп проект“ ЕООД. Не било налице и основанието по чл.21 ал.1 т.1 от ЗДФИ, съгласно който вредата следвало да е причинена умишлено от лицето, привлечено към имуществена отговорност. Неоснователно било становището в акта за начет, че пасивната материална легитимация на ответницата да бъде привлечена към пълна имуществена отговорност произтичала от обстоятелството че с оглед изпълняваната от нея длъжност в Община Хасково, подписаната от нея длъжностна характеристика и издадена заповед № 1756/30.11.2017г., същата не била упражнила контрол за извършените СМР, финансирани от общината, поради което да е налице основанието по чл.21, ал.1 т. 1, вр. чл.23 ал.3 от ЗДФИ да отговаря за причинените на ищеца вреди като косвен отчетник. Сочи, че тя заемала длъжността „главен експерт „ВиК в Община Хасково - специализирана администрация - Дирекция „АГСИ“, отдел „СИИ“, по силата на трудов договор № 83/30.06.2017г. и последно подписано от нея Допълнително споразумение № 346/01.07.2019г. и в задълженията ѝ като главен експерт ВиК по длъжностна характеристика влизал контрола по изпълнение на договори за строителство на ВиК инфраструктурата и на сградни ВиК инсталации на обекти, общинска собственост, и тя притежавала необходимата компетентност и

квалификация да осъществява този контрол. Освен това, тя подписала протоколи обр. 19 за извършени СМР по процесните два договора за възлагане на обществена поръчка, но така изложените безспорни обстоятелства обаче не могли да обосноват извода, че относно изпълнението на процесните два договора ответницата М. била упражнявала контрол по смисъла на чл.23 ал.3 от ЗДФИ, представляващ контрол върху бюджетната, финансово-стопанска и отчетна дейност на Община Хасково. На първо място, в трудовия ѝ договор и в длъжностната ѝ характеристика не били включени задължения, свързани с отчетническо боравене с имуществото на ищеца, а вмененото ѝ с длъжностната характеристика да осъществява контрол по изпълнение на договори за строителство на ВиК инфраструктурата и на сградни ВиК инсталации на обекти общинска собственост, не я определяло като косвен отчетник по чл. 23 т. 3 ЗДФИ. Косвени отчетници били лицата, които осъществявали цялостен и повсеместен контрол върху бюджетната, финансово - стопанска и отчетна дейност на Община Хасково и по правило това били служители с ръководни функции в системата на финансовото управление и контрол върху процесния строеж. Освен това, с подписването на Протоколи № 1 /Акт обр. 19/ за установяване извършването и за заплащането на натурални видове СМР по договор № 372/24.11.2017г. и договор № 373/24.11.2017г. ответницата М. също не била осъществила контролна дейност по смисъла на чл. 23 т. 3 от ЗДФИ. Протоколите акт обр. 19 обобщавали всички СМР, установени като извършени в протоколите по строителството, подписани съгласно чл. 2 ал. 2 т. 1 от Наредба № 3 от 31.07.2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, подробно изброени в чл. 7 ал. 3 от цитираната наредба и се касаело за протоколи, съставяни от лицето, упражняващо строителен надзор, в присъствие на възложителя и строителя и др. технически правоспособни лица, без участието на ответницата, в чиито задължения не влизало осъществяването на фактически контрол върху констатираното с актовете, изброени в чл. 7 ал. 3 от Наредба № 3 от 31.07.2003г. Сочи се също, че строителният надзор по изпълнението на СМР на обектите, предмет на двата договора, бил осъществяван от „Екоинженеринг“ ЕООД -Кърджали. Поддържа, че при подписване на протоколите акт обр. 19 ответницата М. имала задължението да съпостави документално договорените СМР, съгласно количествено - стойностната сметка към двата договора, с изпълнените СМР през целия период на строителство, установени в подписаните актове и протоколи по време на строителството, съгласно чл. 7 ал. 3 от Наредба № 3 от 31.07.2003г., но не и да осъществява фактически контрол дали тези СМР реално са били изпълнени в посоченото в актовете количество и обем. Осъществения от ответницата М. контрол с оглед длъжностните ѝ задължения в Община Хасково и Заповед № 1756/30.11.2017г. при подписване на Протоколите № 1 от 21.06.2019г. /Акт обр. 19/ за установяване извършването и за заплащането на натурални видове СМР по договор № 372/24.11.2017г. и договор № 373/24.11.2017г., не представлявал контрол върху стопанската и отчетна дейност на общината по смисъла на чл. 23 т. 3 от ЗДФИ. Такъв контрол осъществявали длъжностните лица, наредили плащане на изпълнителя по договорите „Аквагруп проект“ ЕООД по фактура № 1168/21.06.2019г. и фактура № 1167/21.06.2019г., а платежните документи не носели нейния подпис. На следващо място отв.М. възразява, че тя не следвало да носи пълна

имуществена отговорност за установени вреди с акт за начет № 11 - 04 - 29 от 23.12.2019г. и поради обстоятелството, че не била налице субективната предпоставка за тази отговорност, а именно - тя да е действала умишлено при причиняване на посочената вреда. Съгласно чл. 21 ЗДФИ, законът не поставял ограничения за формата на умисъл. В конкретния случай, за да е действала умишлено, ответницата М. е следвало да знае, че част от актуваните СМР реално не са изпълнени, и въпреки това да се е подписала под двата протокола обр. 19 на 21.06.2019г. за установяване извършването и за заплащането на такива СМР. Изложените в тази връзка правни изводи в акта за начет относно формата на вината не се ползвали с доказателствена сила. При деликтната отговорност, каквато по характер била отчетническата отговорност, се предполагала само небрежността, а не всяка вина. В тази връзка ответницата поддържа, че от сключения между нея и ищеца трудов договор, от одобрената за длъжността ѝ длъжностна характеристика и от Заповед № 1736/30.11.2017г., не произтичало задължението ѝ да извърши проверка на всяко СМР и лично да се убеди, че е извършено, преди да подпише двата протокола обр. 19 на 21.06.2019г. Това обстоятелство опровергавало становището в акта за начет, че ответницата М. е можела и е била длъжна да предвиди настъпването на вредоносни последици от действията си /неупражнен контрол/, а именно - че приемането на неизпълнени СМР ще доведе до фактурирането и изплащането им в полза на „Аквагруп проект“ ЕООД, т.е. изплащането на недължими по договорите суми. Наред с това, в преписката по акта за начет не били представени никакви доказателства, обосноваващи извода за евентуален умисъл, а умисълът не се предполагал и подлежал на доказване. По изложените съображения ответницата М. моли съдът да приеме, че същата не е пасивно материално-правно легитимирана да отговаря за установени с процесния акт за начет вреди, солидарно с другите двама ответника, поради липсата на всички законово предвидени предпоставки за ангажиране на имуществената ѝ отговорност по ЗДФИ като причинител на вреда в процесния размер за главница, лихви и разноски, и да отхвърли като неоснователен и недоказан предявения иск. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответното дружество „Аквагруп проект“ ЕООД счита предявения иск за допустим, но неоснователен. Оспорва всички изложени в исковата молба твърдения, с изключение на това, че между ищеца и дружеството са били сключени процесните два договора с посочения в исковата молба предмет. Възражава, че Акт за начет № 11-04-29 от 23.12.2019г. не бил съставен по надлежния ред, поради което същият не се ползвал с материална доказателствена сила относно отразените в него фактически констатации и излага подробни съображения в тази насока. Твърди, че в преписката по съставянето му липсвали доказателства, че е било гарантирано правото на участие на ответниците и в частност това на дружеството – ответник в извършената финансова инспекция от гл.инспектор М. Д.. В същата липсвали приложени доказателства тримата ответници да са били поканени да присъстват при извършената на място проверка от назначеното вещо лице инж. Е. М. Ц.. Поддържа се, че било допуснато и нарушение на чл.20, ал.4 от ППЗДФИ, тъй като изготвения доклад за резултатите от извършената финансова инспекция не бил връчен на дружеството-ответник съгласно изискванията на чл.17, ал. 3 от ЗДФИ. Освен това, на

същото не била дадена възможност да изложи писмено становище по направените с доклада по чл.16 ЗДФИ констатации, с което било нарушено правото му на защита. Липсвали данни докладът да е бил връчван и на другите двама ответници, както и да е изготвяно мотивирано заключение на финансовия инспектор по подадени срещу доклада възражения, съгласно чл.21, ал.1 от ППЗДФИ. Въз основа на тези съображения за допуснати нарушения в процедурата по чл. 15 - 23 и чл. 47 - 49 от ППЗДФИ, вр. чл. 17, ал. 3 и ал. 4 от ЗДФИ, ответното дружество **оспорва доказателствата**, въз основа на които е бил изготвен доклада по чл. 16 от ЗДФИ, а впоследствие и процесния акт за начет, тъй като според него същите не били **достатъчни, относими и надеждни**, за да могат да установят твърдяната противоправно причинена вреда на бюджета на ищеца в общ размер **26 531, 75 лева**, ведно с мораторна лихва върху тази сума в размер на 1 311,85 лв. Оспорват се и всички фактически и правни констатации в процесният Акт за начет, обуславящи имуществената отговорност на ответниците. Поддържа се, че ответницата М. не попадала в кръга на лицата, които могат да бъдат привлечени към имуществена отговорност, посочени в чл. 23 от ЗДФИ, съответно - в чл. 38 от ППЗДФИ, което от своя страна опорочавало целия процесен акт за начет, включително и по отношение на ответното дружество, доколкото същият представлявал един цялостен документ съставен срещу три солидарно отговорни лица, което пък било самостоятелно и напълно достатъчно основание искът да бъде оставен без уважение. На следващо място, липсвали и доказателства за умишлено причиняване на вреда на ищеца от когото и да било от тримата ответника, което представлявало друго самостоятелно основание за отхвърляне на исквете. За да се ангажира имуществената отговорност по реда на производството за финансови начети, безспорно следвало да бъде установено противоправно причиняване на вреда, която да е пряка и непосредствена последица от умишлено поведение на съответното лице, т.е. – същото да съзнава, че поведението му е противоправно, да разбира вредните последици, които ще настъпят и да иска и да допуска тяхното осъществяване чрез поведението си. Формата на вина представлявала абсолютна предпоставка за привличане на лицата към отговорност по този ред, което следвало да бъде безспорно доказано от ищеца, но в процесния акт за начет липсвали доказателства за умишлено причиняване на вреда на ищеца както от дружеството-ответник, така и от другите двама ответника. Поддържа се още, че процесният акт за начет бил съставен въз основа на изготвена от инж. Е. М. Ц. експертиза, която обаче не притежавала необходимата проектантска правоспособност за изготвяне на експертни заключения за такава категория обекти като процесните. В случая, същите представлявали „първа категория строеж“ по смисъла на чл.137, ал.1, т.1 от ЗУТ, което било посочено както в разрешенията за строеж, така и в заключението на вещото лице. Видно от извадка от Регистъра на инженерите с ограничена проектантска правоспособност на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране, инж. Цветкова притежавала ограничена проектантска правоспособност, а съгласно чл.7 ал.3 т.2 б.“в“ от Закона за камарата на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране, проектантите с ограничена проектантска правоспособност могли да изработват единствено проекти за строежи от пета и шеста категория, но не могли да проектират, оценяват и извършват надзор на обекти от първа категория. Израз на

непознаване на материята от нейна страна било посочването в заключението, че „нямало учредена СОЗ /санитарно-охранителна зона/, защото показателните за сурова вода не съответствали на нормативните изисквания“, което категорично не отговаряло на истината, тъй като СОЗ за процесните обекти била учредена с протоколи № СОЗ-М-369/15.11.2019г. и №СОЗ-М-370/15.11.2019г. на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“ - Пловдив. С оглед изложеното, ответното дружество възразява, че процесният акт за начет бил съставен въз основа на заключение на вещо лице, което не притежавало необходимата квалификация и компетентност за извършване на оценка на изпълнените от него СМР на процесните обекти. То прави възражения и по отношение на констатациите относно твърдяните за неизпълнени но актувани и платени СМР по двата договора, като подробно аргументира същите в отговора си. По отношение на позиции 1- „Бетонни колове“ по двата процесни договора дружеството посочва, че със съответните издадени от Общинска служба по земеделие-Хасково скици били посочени размерите на санитарно-охранителните зони на съоръженията, които размери били зададени от Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“, а посочените зони е следвало да бъдат оградени с оградите, изградени съгласно одобрения проект от „Аквагруп проект“ ЕООД, но непризнати за изпълнени от АДФИ. Твърди се, че извършените СМР и броят на положените колове в тези СОЗ били в съответствие с издадените от Басейнова дирекция Разрешителни за водовземане от подземни води чрез съществуващи /дублирани/ водовземни съоръжения и съответните Разрешения за ползване, издадени от РДНСК. Монтирани били всички актувани с Актовете обр. 19 стоманобетонни колове и заключението на вещото лице в тази насока за липсващи такива не отговаряло на истината, тъй като вещото лице не отчетло броя на поставените опорни стоманобетонни колове. Ето защо, остойностяването, актуването и заплащането на реално вложените за изграждането на оградите стоманобетонни колове не било в отклонение от заложените параметри на проекта и не била нанесена вреда на бюджета на ищеца. Освен това, евентуалното увеличаване на количествата СМР за изпълнение на проекта било заложено и в самите договори, а именно в чл.3 ал.1 от същите. Размерите и качеството на доставените, монтирани, актувани и заплатени стоманобетонни колове отговаряли на заложените в проектите размери и качество, тъй като същите били нови, закупени от изпълнителя и отговарящи на проектните размери и стандарт за производството им, което се установявало от декларацията за съответствие от производителя, а реално вложения съответен брой стоманобетонни колове бил установен с подписаните от възложителя и изпълнителя Протоколи № 1 /акт обр. 19/ за установяване на завършването и заплащане на натуралните видове СМР. Констатациите на вещото лице относно позиции 2- „Бетон В 10“ също не отговаряли на действителното положение, тъй като липсвали данни дали вещото лице действително било направило разкопаване на оградните колове, за да направи констатациите си относно наличието на бетон в дълбочина за основа на оградните колове или не, като ответното дружество поддържа, че положеният бетон напълно отговорал на проекта и осигурявал необходимите устойчивост и здравина на оградите. Не следвало да се вземат предвид и констатациите относно позиции 3- „бодлива тел“, тъй като изпълненото от ответника било съобразно одобрените проекти. Констатациите на вещото лице не следвало

да се вземат предвид, поради факта, че дружеството нямало задължение съгласно процесните договори да извършва вертикална планировка на терена. Бодливата тел била положена съобразно предвиденото в съответните проекти, като вложената такава била с високо качество и съответствала на стандартите за производство и качество на този вид продукт, видно от декларацията за съответствие на производителя. Ответникът поддържа, че така изпълнените периферни огради били изпълнени с нужното качество, съобразно изискванията на закона и предвиденото в проектите, като същите били годни да изпълняват своето предназначение, за което били изработени. Същото се потвърждавало и от съставените протоколи на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“-Пловдив, с които изградените санитарно-охранителни зони били приети като годни да изпълняват предназначението си. По позиции 4, 5 и 6 относно двата договора ответникът възразява, че в процесния акт за начет неправилно не били зачетени като изпълнени и непредвидените, но изпълнени работи по пробонабиране, транспорт и пълен физико-химичен, радиологичен и микробиологичен анализ на сурова вода преди третирането ѝ, в съответствие с разпоредбите на Наредба № 1 от 10 октомври 2007 г. за проучване, ползване и опазване на подземните води и Наредба № 9 от 2001г., тъй като тези дейности били предвидени като необходими за извършване в Документацията за участие в открита процедура за възлагане на открита процедура за възлагане на обществената поръчка с предмет: „Изпълнение на Инженеринг - проектиране, упражняване на авторски надзор и изпълнение на СМР на обект „Допълнително аварийно водоснабдяване на гр. Хасково", подобект „Дублиране на кладенци" по обособени позиции" (стр. 9 от документацията, абзац предпоследен). Нещо повече - това били дейности, които възниквали в процеса на изпълнение на строежите, наложени от контролиращия орган, а именно - Басейнова дирекция „Източнобеломорски район" и били дейности, обективно необходими за въвеждане на обектите в експлоатация, описани в съответното Разрешително за водовземане от подземни води чрез съществуващи (дублирани) водовземни съоръжения. Ноторно известен бил фактът, че в този период питейната вода в гр. Хасково била замърсена с Уран и други тежки метали и изграждането от ответното дружество на възложените от ищеца дублиращи водоизточници целяло именно избягването на реалната опасност за въвеждане на дългосрочен воден режим в града, поради което изпълнените работи по пробонабиране, транспорт и пълен физикохимичен, радиологичен и микробиологичен анализ на сурова вода преди третирането ѝ били абсолютно необходими, задължителни и неотложни, за да се установи дали водата от новоизградените тръбни кладенци била годна за ползване. Видно от Констативни протоколи, съставени на осн. чл. 106а, ал. 2 от Наредба за изм. и доп. на Наредба № 1 от 2007 г. за проучване, ползване и опазване на подземните води, Басейнова дирекция „Източнобеломорски район" извършила проверка на новоизградените от ответника водовземни съоръжения, като проверката заключила, че новоизградените водовземни съоръжения били изградени в съответствие с параметрите и условията на издадените от дирекцията Разрешителни, като в констативните протоколи били коментирани и протоколите за анализ на водата, съставени във връзка с дейностите по позиции 4, 5 и 6 от исковата молба, неправилно неприети като СМР от вещото лице и АДФИ, и които

ответникът представял като доказателства. Необходимостта от тяхното извършване била констатирана и при преминалата държавна приемателна комисия, с участието на експерти от ДНСК, Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“ - Пловдив и др. със съответните издадени Разрешения за ползване. Освен това, дейностите по позиции 4, 5 и 6 от исковата молба, неправилно неприети като СМР от вещото лице и АДФИ, били възложени на ответното дружество с Констативни протоколи по чл. 4, ал. 3 от процесните договори, с който ищецът възложил, а ответното дружество се задължило да извърши непредвидените допълнителни дейности по посочените позиции, като видно от представените с исковата молба документи, наименовани „Подробна количествена сметка непредвидени разходи за СМР и анализите към тях, извършените допълнителни непредвидени дейности били ценообразуващи съгласно договореното в чл. 4, ал. 3 във вр. с чл. 3, ал. 2 от Договорите. Предвид горното, дейностите по позиции 4, 5 и 6 от исковата молба били абсолютно необходими и неотложни, същите по никакъв начин не надхвърляли предвидената стойност на непредвидените разходи по изпълнение на договора и не нанасяли вреда на бюджета на Община Хасково.

Предвид изложеното, ответното дружество моли предявените искове да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани, както и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложеното по делото ч.гр.д.№ 970/2022г. по описа на Районен съд-Хасково се установява, че Община Хасково е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК срещу ответниците В. Я. М., Д. В. Б. и „Аквагруп проект“ ЕООД за сумите 26 531.75 лева – главница; 1311.85 лв. – лихва за периода от 29.06.2019г. до 23.12.2019г., въз основа на Акт за начет № 11-04-29/23.12.2019 г., издаден от Главен финансов инспектор , Пети отдел, дирекция „Инспекционна дейност“ към Агенция за държавна финансова инспекция, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението - 26.04.2022г. до окончателното ѝ изплащане, както и разноски в размер на 556.88 лева за държавна такса и 180 лева – юрисконсултско възнаграждение. За посочените суми е била издадена Заповед за изпълнение № 409 / 27.04.2022г. по ч.гр.д. № 970/2022г. по описа на Районен съд Хасково. В едномесечния срок от връчване на заповедта, са постъпили възражения и от тримата солидарни длъжници. В срока по чл.415, ал.1 от ГПК ищецът – Община Хасково е предявил против ответниците настоящия иск за установяване на вземанията, предмет на заповедта.

Не се спори по делото, а и от представените писмени доказателства се установява, че на 24.11.2017г. между ищеца Община Хасково, представлявана от Д. В. Б. - кмет на общината, в качеството ѝ на възложител и ответното дружество „Аквагруп проект“ ЕООД, в качеството му на изпълнител са сключени договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Изпълнение на инженеринг - проектиране, упражняване на авторски надзор и изпълнение на СМР на обект „Допълнително аварийно водоснабдяване на гр. Хасково“,

подобект „Дублиране на кладенци" по обособени позиции, Обособена позиция №1 строеж „Дублиране на 1 бр. тръбен кладенец в района на вододайна зона „Узунджово II" и „Изпълнение на инженеринг - проектиране, упражняване на авторски надзор и изпълнение на СМР на обект „Допълнително аварийно водоснабдяване на гр. Хасково", подобект „Дублиране на кладенци" по обособени позиции, Обособена позиция №2 строеж „Дублиране на 3 бр. тръбни кладенци в района на вододайна зона „Източна зона". Уговорени са цени и начин на плащане за изготвяне на инвестиционните проекти, за изпълнение на СМР – първо плащане и окончателно плащане, за авторски надзор. Срокът за изпълнение на предмета на първия договор е 60 календарни дни, а по отношение на втория договор 100 календарни дни.

На основание сключения на 30.06.2017г. трудов договор между Община Хасково и ответницата В. Я. М., тя е заемала длъжността „главен експерт „ВиК" в дирекция „Архитектура, градоустройство, строителство и инвестиции“ при Общинска администрация Хасково, изменен и допълнен с допълнителни споразумения от 12.02.2018г., 27.06.2018г., 15.02.2019г. и 01.07.2019г. Според подписаната от ответника М. на 03.07.2017г. длъжностна характеристика – раздел 5 „Преки задължения“, на същата е възложено задължение да осъществява контрол по изпълнението на договори за строителство на ВиК инфраструктурата, да координира и контролира действията по изграждане, поддръжка и ремонт на елементи на водоснабдителната и канализационната мрежа на обекти общинска собственост, както и да реализира планираните задачи чрез изпълнение на всички задължения, произтичащи при осъществяване на инвестиционния процес - контрол по изпълнението на договорите за възлагане на строителството и строителния надзор, инвеститорски контрол, въвеждане в експлоатация, да участва в качеството на представител на инвеститора при съставяне на всички актове и протоколи по време на строителството, включително и приемателната комисия за обекти на ВиК инфраструктурата общинска собственост, да подготвя необходимите изходни данни и задание за инвестиционно проектиране на ВиК мрежи и съоръжения на обекти общинска собственост, изготвяне на техническата документация за започване на процедура по реда на ЗОП и други.

С удостоверение от 06.11.2015г. Общинската избирателна комисия удостоверява, че с решение №402-МИ/НР от 02.11.2015г. Д. В. Б. е избран за кмет на Община Хасково на изборите, произведени на 01.11.2015г. Между Община Хасково и Д. В. Б. е подписано споразумение по чл.107 от КТ на 06.11.2015г., че същият е избран на длъжност кмет на Община Хасково. Със заповед от 29.10.2019г. на основание чл.337 от КТ е прекратено трудовото правоотношение на ответника Д. В. Б. с Община Хасково, считано от същата дата 29.10.2019г., поради изтичане на уговорения срок – мандат 2015 – 2019г.

Със заповед № ФК-10-165/14.02.2019г. Директорът на Агенция „Държавна финансова инспекция“ /АДФИ/ възложил на М. К.а Д. – главен финансов инспектор, да извърши финансова инспекция на Община Хасково, със задача проверка относно спазване на нормативните актове, уреждащи бюджетната, финансово-стопанската и отчетната дейност при разходването на предоставените й средства с Постановление № 91/11.05.2017г. на

Министерски съвет за финансиране на обект „Допълнително аварийно водоснабдяване на град Хасково“, в т.ч. спазване на законодателството в областта на обществените поръчки и изпълнението на сключените договори. Финансовата инспекция да се извърши за 30 работни дни, с начална дата 18.02.2019г. и крайна дата 01.04.2019г. Срокът на проверка е удължаван и проверката е спирана неколккратно.

На 23.12.2019г. М. К.а Д. – главен финансов инспектор от Пети отдел, дирекция „Инспекционна дейност“ към Агенция за държавна финансова инспекция, съставила Акт за начет № 11-04-29/23.12.2019 г., в който установила, че на Община Хасково е причинена вреда в размер на 26 531,75 лв. с ДДС, като върху така определения размер следвало да бъде начислена и лихва от 1 311,85 лв. Като отговорност за причиняването на вредата следвало да се носи от ответниците В. Я. М., Д. В. Б. и солидарно с тях ответника „Аквагруп проект“ ЕООД.

В акта за начет се сочи, че за противоправно причинената вреда на Община Хасково, в общ размер на 26 531,75 лв. с ДДС пълна имуществена отговорност солидарно на основание чл.21 ал.2 от ЗДФИ следва да носят ответника В. Я. М. на основание чл.21 ал.1 т.1 вр.чл.23 т.3 от ЗДФИ, тъй като подписала протоколи, заменителни таблици и количествени сметки, с които са отчетени като извършени и подлежащи на заплащане СМР на обекти „Дублиране на 1 брой тръбен кладенец в района на водоайна зона „Узунджово II“ по договор №372/24.11.2017г. и „Дублиране на 3 броя тръбни кладенци в района на водоайна зона „Източна зона“ по договор №373/24.11.2017г., и утвърдила неизпълнени СМР в размер на 26 531,75 лв. с ДДС, без да упражни контрол и отв.Д. В. Б. на основание чл.21 ал.4 вр.чл.23 т.4 от ЗДФИ като лице, което управлява и се разпорежда с имущество, разпоредил и допуснал незаконно плащане, като подписал фактура 1168/21.06.2019г. за разплащане за извършване на СМР по договор №372/24.11.2017г. за дублиране на 1 бр. тръбен кладенец на стойност 93 157,78 лв. с ДДС, платена с платежно нареждане от 28.06.2019г., и фактура 1167/21.06.2019г. за разплащане за извършване на СМР по договор №373/24.11.2017г. за дублиране на 3 бр. тръбни кладенци на стойност 303 045,80 лв., платена с платежно нареждане от 28.06.2019г., 2 бр. протоколи №1/21.06.2019г. и заменителни таблици към тях, с които са отчетени като извършени и подлежащи на заплащане СМР, както и приемал услугите по издадените от изпълнителя фактури и нареждал плащания на недължими суми в общ размер на 26 531,75лв. с ДДС на обектите „Дублиране на 1 брой тръбен кладенец в района на водоайна зона „Узунджово II“ по договор №372/24.11.2017г. и „Дублиране на 3 броя тръбни кладенци в района на водоайна зона „Източна зона“ по договор №373/24.11.2017г., без да е бил осъществен необходимия контрол. На основание чл.21 ал.3 вр.чл.23 т.5 от ЗДФИ ответника „Аквагруп проект“, тъй като получил без правно основание материална облага в размер на 26 531,75 лв. с ДДС.

Съгласно изготвения от вещото лице инж.Е. М. Ц. експертен анализ, неизпълнените количества СМР, но актувани и платени възлизат на посочените поотделно за всяко едно СМР стойности. До този извод вещото лице достига след изготвяне на равностетка /при съпоставка на действително установените извършени видове, количества и стойности на

СМР, с актуваните и приети такива съгласно съставения протокол №1/07.06.2019г./ за изпълнени фактически количества СМР на обектите, с приложени към него подробна количествена сметка и заменителна таблица, с които са приети за завършени и са заплатени работи. В анализа са посочени актуваните и платени СМР на каква стойност възлизат, в. т.ч. актувани непредвидени разходи, както и реално изпълнените СМР по актувани цени на съответните стойности.

Акта за начет е връчен на ответниците съответно на отв.М. на 08.01.2020г., на отв.Б. на 14.02.2020г. и на ответното дружество на 11.05.2020г. И тримата ответници са депозирали възражения, с които са възразили срещу констатациите и изводите в акта.

Със заключение от 17.06.2020г. главният финансов инспектор М. Д. приема за неоснователни възраженията и потвърждава фактическите констатации, отразени в акта за начет. Възраженията не са приети за основателни и със становища от 06.03.2020г. и от 02.06.2020г. на вещото лице, изготвило строително-техническата експертиза. Възраженията не са приети за основателни и със становището от 05.08.2020г. на комисията по чл. 49 ал. 1 от ППЗДФИ, определена със Заповед № ФК - 09 -59/15.05.2019г. на директора на АДФИ.

За изясняване на делото от фактическа страна по искане на страните съдът назначи и изслуша съдебно-техническа експертиза, както и допълнителна такава, чиито заключения приема като компетентно и обективно дадени.

Според заключението на СТЕ, посочените в раздел 1, т.1 до т.6 и в раздел 2, т.1 до т.6 от исковата молба СМР, които са приети за неизпълнени от АДФИ с процесния акт за начет, действително са изпълнени от ответното дружество, като тяхното изпълнение съответства на одобрените проекти с изключение размера на положените бетонови колове, които съгласно приложения по делото детайл за изпълнение на оградата на СОЗ трябва да бъдат с дължина 250см и напречно сечение 12/12см. Положените бетонови колове са с дължина 220см и напречно сечение със страни вариращи 7,5/8,5см до 9/9см. Тези СМР, според вещото лице, са актувани правилно като видове, единични цени и обща цена в представените по делото два броя актове образец 19 от 21.06.2019г. Експертизата сочи, че съществува разлика в установените и актувани количества на положения бетон и бодлива тел.

Вещото лице не установява актувани, но неизпълнение СМР от тези по т.1.2 от задачата. Несъответствие с одобрените проекти има единствено в размера на доставените бетонови колове, които не са актувани по цени за стоманобетонови колове с размери 12/12см и дължина 250см, а по цени, които са били актувани към момента на доставката за колове с размери 10/10см и дължина 220см. Приложен е и сертификат от производителя за бетонови колове с размери на страните 10/10см и дължина 220см. Според експертизата, няма щета при актуването на този вид работа. Има разлики в установените и актувани количества на положения бетон и бодлива тел, като са актувани в повече 1,4куб.м. бетон на стойност 131,04лв. и актувана в по-малко бодлива тел на стойност 463,21лв.

По т.1.3.1. от задачата вещото лице сочи, че по договор №372/24.11.2017г. в оградата на

СОЗ са поставени 102бр. прави бетонови кола и 19бр. наклонени укрепващи кола, или общо 121бр., колкото са актувани.

По т.1.3.2. от задачата вещото лице сочи, че положените стоманобетонови колове по размери не съответстват на предвидените в проекта.

По т.1.3.3. от задачата – не е било възможно изграждането на ограда на цялата СОЗ на новоизграденото вододайно съоръжение с първоначално предвидената бройка от 48 бр. колове при съобразяване на проектното отстояние от 2м между всеки кол.

По т.1.3.4. от задачата експертизата констатира, че положения бетон за ограда на СОЗ „Узунджово-2“ е 18,77куб.м., а актувания и платен е 20,17куб.м. Според вещото лице, положения бетон осигурява устойчивост и здравина на оградата.

По т.1.3.5. от задачата – положената бодлива тел през 30см е 4 реда, като е актувана с дължина 130м., а действително положената е с дължина 215,78м. В одобрения проект нямамо конкретни изисквания към бодливата тел, като положената имала необходимата устойчивост за този тип ограда.

По т.1.3.6., т.1.3.7. и т.1.3.8. от задачата – извършването на пробонабиране, транспорт, пълен физикохимичен анализ и лабораторен анализ е необходимо и задължително, за завършването и въвеждането в експлоатация на водовземния кладенец в зона „Узунджово 2“, които дейности подлежат на актуване и заплащане, съгласно условията на търга.

По т.1.4.1. в оградите на трите СОЗ са поставени 134бр. прави бетонови кола и 22бр. наклонени укрепващи кола, или общо 156бр.

По т.1.4.2. положените стоманобетонови колове по дължина и размери на страните на напречното сечение не съответстват на предвидените в проекта.

По т.1.4.3. положения бетон за оградите на трите СОЗ във вододайна зона „Източна зона“ е на стойност 3046,74лв., а актувания и платен е 1359,60лв., т.е. актуван и платен в по-малко 1687,14лв. Положеният бетон осигурява устойчивост и здравина на оградата.

По т.1.4.4. е актувана и платена в повече бодлива тел на стойност 53,36лв.

По т.1.4.5., т.1.4.6. и т.1.4.7. от задачата вещото лице сочи, че извършването на изброените дейности е необходимо и задължително за завършването и въвеждането в експлоатация на съответните обекти, като тези дейности подлежат на актуване и заплащане от страна на възложителя, съгласно условията на търга.

По т.1.5. вещото лице не установява твърдения за неизпълнение СМР по двата договора, посочени в акта за начет да са отразени като извършени и приети в други актове и протоколи по Наредба №3/31.07.2003г., освен в протокол №1 /акт обр.19/. Същите били приети като извършени по установения в закона ред от Държавната приемателна комисия.

По т.2. от задачата :

а/. При установяване на действително извършени количества СМР, предмет на акта за начет по обособена позиция №1 строеж „Дублиране на 1 бр. тръбен кладенец в района на вододайна зона „Узунджово II“ /Договор №372/24.11.2017г./ експертизата констатира

актувани в повече 1,4куб.м. бетон на стойност 131,04лв. и актувани в по-малко 85,78м. бодлива тел по 4 реда на стойност 463,21лв.

б/. При установяване на действително извършени количества СМР, предмет на акта за начет по обособена позиция №2 строеж „Дублиране на 3 бр. тръбни кладенци в района на вододайна зона „Източна зона“ /Договор №373/24.11.2017г./ експертизата констатира актувани в по-малко 13,65куб.м. бетон на стойност 1687,14лв. и актувани в повече 2,10м. бодлива тел по 4 реда на стойност 53,36лв.

По т.3. от задачата вещото лице не установява твърдените за неизпълнение СМР по двата договора, посочени в акта за начет да са отразени като извършени и приети в други актове и протоколи по Наредба №3/31.07.2003г., освен в протокол №1 /акт обр.19/. Същите били приети като извършени по установения в закона ред от Държавната приемателна комисия.

Вещото лице по назначената допълнителна съдебно-техническа експертиза подробно описва констатациите си в първоначално и допълнително депозираните си заключения. Според вещото лице, поначало няма определен стандарт, а това което се изисква в проекта е да има ограда с определена височина, съгласно Наредба от 2000г. Експертът твърди, че няма изискване за носимоспособност на ограждащите колони, които са предписани от проектантите, но нямат изискване за някаква здравина, нито е определено на каква здравина и на какво да бъдат смятани, като те са единствено вертикални ограждащи елементи. Според вещото лице, по този начин изискванията на наредбата са изпълнени, като просто се изисква ограденост на санитарните зони с височина до 170см. Твърди, че може да се приеме, че функцията е по-скоро маркираща и ограждаща, няма изисквания за носимоспособност, като винаги могат да се случат извънредни случаи. Смисълът да се обяви тази зона за строителна е за спиране достъпа до санитарната зона от външни лица.

От показанията на разпитания по делото свидетел М. В. П. се установява, че дублирането на кладенците било необходимо, тъй като в старите вододайни съоръжения имало голямо количество на уран в суровата вода. Това била основната причина за изпълнението на дублиране на старите съоръжения. При полагане на коловете във всяка зона идвал геодезист, който полагал точките въз основа на които се изградили санитарно охранителните зони на всеки кладенец. Св.П. подробно обяснява как е бил изчисляван броя на коловете, положени в двете вододайни зони. След което обяснява и по какъв начин са наливали бетона и са поставяли коловете в самите отвори в земята.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи досежно основателността на предявените искове:

Предявени са при условията на субективно и обективно кумулативно съединение искове с правно основание чл.422 ал.1 и ал.3, вр. чл.415 ал.1 т.1 от ГПК, вр. чл.21, вр. чл.23 и чл.26 от ЗДФИ, които съдът намира за допустими, доколкото са депозираны от заявителя, по образуваното заповедно производство срещу солидарните длъжници в едномесечния срок от уведомяването му, като се твърди, че последните дължат процесното вземане.

Разгледани по същество обаче исковете се явяват неоснователни, поради следните

съображения:

Пълната имуществена отговорност по ЗДФИ лежи на плоскостта на отговорността за непозволено увреждане (чл. 45 и сл. ЗЗД), като тя се търси за вреди, които са причинени противоправно и са пряка и непосредствена последица от поведението на виновните лица. В настоящия случай се касае до приложение на чл.21 ал.1 т.1 от ЗДФИ – умишлено причинена вреда, както е прието и поддържано в акта за начет, въпреки че съдът не е обвързан от дадената в начетното производство правна квалификация, съгласно решение №69/21.05.2012г. на ВКС, постановено по гражданско дело №516/2011г., IV г.о. Увреждането като основание за ангажиране на пълната имуществена отговорност следва да е установено при финансова инспекция в подлежащите на одитиране обекти по чл.4 от ЗДФИ, извършена по разписания в закона ред.

Възражението на ответниците относно наличието на пороци в процедурата по съставяне на акта за начет с последица отпадане на неговата материална доказателствена сила се явява неоснователно. Действително липсват данни по делото докладът за извършената финансова инспекция да е бил връчен на ответниците. Същевременно законът не поставя подобно изискване, тъй като съгласно чл.20 ал.4 от ППЗДФИ, когато докладът съдържа констатации за установени нарушения и вреди, за които в рамките на срока на финансовата инспекция не са съставени актове за установяване на административни нарушения и актове за начет, съответните констатации от доклада и доказателствата към тях се връчват и на лицата, извършили описаните в констатациите нарушения. Несъмнено в настоящия случай не сме изправени пред подобна хипотеза, тъй като констатираните от финансовата инспекция нарушения са отразени в акта за начет и същият е връчен по надлежния ред и на тримата ответници и същевременно им е предоставена възможност за подаване на възражения в указания срок.

На следващо място, акта за начет следва да има предписаното в чл.43 ал.2 от ППЗДФИ съдържание, за да се ползва от установената в чл.22 ал.5 от ЗДФИ презумпция за истинност на отразените в него фактическите констатации по чл.43 ал.2 т.4 от ППЗДФИ, т.е. въвежда се оборима презумпция. Съгласно чл.22 ал.2 от ЗДФИ, фактическите констатации в акта за начет трябва да бъдат подкрепени с доказателства. В пояснителната разпоредба на чл.44 ал.1 от ППЗДФИ е указано, че такива доказателства са справки, таблици, констативни протоколи, обяснения на задължените лица, заверени преписи или копия от документи, заключения на вещи лица и др.

В настоящия случай несъмнено събрания в производство по начет доказателствен материал налага извод, че констатациите са съставени въз основа на експертен анализ, изготвен от вещото лице инж. Е. М. Ц., дала заключение, че процесните дейности не са извършени. Част от дейностите, отразени от експерта като неизвършени се установява, че въпреки това са заплатени. В същото време, обаче се установява, че има дейности, които са извършени без да са актувани и съответно заплащани, които вещите лица в своите експертни заключения описват подробно. Очевидно тези дейности не са били кредитирани от вещото лице Цветкова, без наличие на основание за това. Липсват и доказателства, които опровергават

установената в чл.1 ал.4 от Наредба № 3 от 31.07.2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството материална доказателствена сила.

В тази връзка съдът кредитира заключенията на назначените по делото първоначална съдебно-техническа експертиза и допълнителна такава, въпреки оспорването им от страна на ищеца. В своите заключения вещите лица сочат, че след извършени огледи, замервания и по други описани подробно от тях начини достигат до извод, че действително има неизвършени СМР, като наред с това обаче има и извършени в повече от актуваните СМР. Установява се от депозираните експертни заключения наличие на разминавания най-вече в размерите на предвидените за поставяне бетонни колове и тези, които действително са монтирани на място. Тези разлики обаче, според експертите, не оказват всъщност влияние върху устойчивостта и предвидената цел на оградата. В нито едно от двете експертни заключения не се съдържат констатации за завишаване на цени или надплащане, т.е. неизвършени работи, които впоследствие са заплатени от ищцовата община, а само за частични разминавания, които са далеч от посочената в акта за начет сума.

При тези данни по делото съдът счита, че следва да се отхвърли предявения иск против ответника Д. В. Б., тъй като неговата имуществена отговорност е ангажирана с акта за начет на основание чл.21 ал.4 вр.чл.23 т.4 от ЗДФИ в качеството на лице, което е разпоредило незаконни плащания. В акта за начет се сочи, че в качеството си на кмет на Община Хасково към онзи момент отв.Б. е разпоредил и допуснал незаконно плащане, като подписал две фактури за първо плащане и окончателно заплащане на СМР от 21.06.2019г., съгласно протокол обр.19 №1/07.06.2019г. Не се спори между страните, че отв.Б. е подписал тези две фактури, въз основа на които са извършени съответните плащания по договорите от 24.11.2017г. в полза на изпълнителя. Същият обаче е подписал фактурите след като са му били представени съответните документи, удостоверяващи изпълнение на всички предвидени по договора дейности, включително и скритите такива, за които са съставени по надлежния ред необходимите документи. Освен специалистите, които са съставили тези документи, същите са подписани и от представителите на определените да осъществяват строителен надзор, инвеститорски надзор и всички други проверки и контрол върху осъществяване на дейностите по договора. Ето защо, не може да се приеме, че е налице предвидения в чл.21 ал.1 т.1 от ЗДФИ умишъл. Вредата се причинява умишлено, когато отчетникът съзнава, че поведението му е противоправно, съзнава вредните последици, които ще настъпят и иска (пряк умишъл) или допуска тяхното настъпване (евентуален умишъл). Законът не поставя ограничения относно вида на умишъла. Но този умишъл подлежи на пълно пряко доказване и доказателствената тежест за това е на ищеца. Такова доказване не беше проведено по делото. От събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и от депозираните експертни заключения не може да се направи извод, че отв.Б. е разпоредил незаконни плащания умишлено, за да се ангажира по този ред неговата имуществена отговорност. Действително умишъла може да бъде осъществен под различна форма, но настоящият съдебен състав счита, че в настоящото производство липсват данни за която и да е от двете форми на умишъла. Не се доказва наличието на пряк

умисъл при разпореждане и допускане на плащанията по процесните договори от страна на отв.Б., тъй като същият несъмнено е предприел разплащане на сумите по тези два договора с изпълнителя след изготвяне на цялата документация за извършените СМР. Именно по този начин разпоредителят с бюджетни средства може да се убеди, че дейностите, за заплащането на които са подписани цитираните в акта за начет фактури са извършени. Няма основание да се приеме, че е налице и евентуален умисъл при разпореждане с бюджетни средства, тъй като не са налице данни, които да сочат на хипотези, при които ответникът да има основание да предполага, че част от описаните в изготвените документи СМР не са изпълнени. Поради липсата на доказани по несъмнен начин умишлено причинени вреди, имуществената отговорност на ответника Д. В. Б. в качеството му на кмет и разпоредител с бюджетни средства не може да бъде ангажирана с процесния акт за начет. Ето защо, предявения против него иск с правно основание чл.422 вр.чл.415 ал.1 от ГПК вр.чл.21 ал.1 т.1 вр.чл.23 т.3 от ЗДФИ следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Според настоящия съдебен състав, следва да се отхвърли и предявения иск против ответницата В. Я. М., тъй като същата не притежава особените качества, очертани в чл.23 т.1-4 от ЗДФИ, в противовес на приетото в акта за начет, поради което и не може да бъде привлечена към имуществена отговорност. Отв.В. М. не е нито пряк, нито фактически отчетник. Преки отчетници са тези лица, които получават, събират, съхраняват, разходват или отчитат имущество (пари и материални ценности), което им е поверено с оглед заеманата от тях длъжност и произтичащите от нея трудови задължения. Работниците и служители, които не заемат отчетническа длъжност, могат да бъдат субекти на имуществена отговорност, ако фактически осъществяват отчетническа дейност в някои от посочените в предходното изречение форми. Фактическите отчетници упражняват предварителен или текущ контрол върху дейността на преките отчетници или върху дейността на цялата организация. Лицата, заемащи ръководни длъжности, носят имуществена отговорност на основание чл.23 т.4 от ЗДФИ. Субектите по чл.21 ал.3 от ЗДФИ са тези лица, които носят имуществена отговорност не като причинители на вредата, а заради това, че са се облагодетелствали без основание в резултат на действията на отчетника, причинител на вредата. Те отговарят солидарно с отчетника, но до размера на полученото.

В акта за начет е посочено, че В. М. е лице по чл.23 т.3 от ЗДФИ, тъй като тези й функции произтичат от служебните й задължения, произтичащи от трудовия й договор и длъжностна характеристика, което съдът не споделя. Съгласно разпоредбата на чл.23 т.3 от ЗДФИ, „към имуществена отговорност по този закон могат да бъдат привлечени лицата, които упражняват контрол върху бюджетната, финансово-стопанската и отчетната дейност на проверяваната организация или лице“. Съдържащите се в длъжностната характеристика на В. М. задължения за осъществяване на контрол по изпълнението на договорите за възлагане на строителството и строителния надзор, инвеститорски контрол и въвеждане в експлоатация, включително и това да участва в качеството на представител на инвеститора при съставяне на всички актове и протоколи по време на строителството, включително и приемателната комисия за обекти на ВиК инфраструктурата общинска собственост, не й

придава качество на отчетник (пряк или фактически), тъй като вменените ѝ задължения нямат никакво отношение към очертаните в чл.23 т.3 от ЗДФИ дейности. Изложеното води до извод, че имуществената отговорност на отв.М. не може да се реализира по специалния ред по ЗДФИ, тъй като тя не е имала контрол върху стопанската дейност на организацията. Действително е можела да влияе върху тази дейност, доколкото актовете, които е подписвала са ставали повод за плащане, но това е извън контролирането на финансово-стопанската дейност на Община Хасково, същата безспорно се контролира от кмета и от лицата, на които той е възложил това. Субекти на отговорността в хипотезата на чл.23 т.3 от ЗДФИ са лицата, натоварени по силата на заеманата длъжност или за случая с осъществяване на контрол върху финансовото управление на организациите по чл.4 т.1-3 от ЗДФИ, а основанието на тяхната отговорност е неупражнен контрол или допуснати нарушения при осъществяване на контрола. В кръга на службата на ответницата В. М. е възложено да осъществява контрол за точно изпълнение в количествено, качествено и времево отношение на извършваните СМР, но не и да контролира каквато и да е дейност на Община Хасково, включително и бюджетната, финансово-стопанската или отчетната такава.

Освен гореизложените съображения следва да се вземе предвид и това, че В. М. не е действала умишлено, каквито изисквания поставя разпоредбата на чл.21 ал.1 т.1 от ЗДФИ. Вредата се причинява умишлено, когато отчетникът съзнава, че поведението му е противоправно, съзнава вредните последици, които ще настъпят и иска (пряк умисъл) или допуска тяхното настъпване (евентуален умисъл). Законът не поставя ограничения относно вида на умисъла. Но този умисъл подлежи на пълно пряко доказване и доказателствената тежест за това е на ищеца. Такова доказване не беше проведено по делото. При деликтната отговорност, каквато е и отчетническата, се предполага само небрежността, но не и всяка форма на вината /решение №85/13.03.2009г. на ВКС, постановено по гражданско дело №219/2008г. на II г.о./. В настоящия случай не може да се приеме, че е налице знание у ответницата, че посочените в акта за начет СМР са неизвършени или извършени в непълен обем, тъй като не се установява същата да е присъствала по време на измерванията и лично да се е убедила, че констатациите в акт образец 19 са неверни. В тази връзка следва да се уточни, че акт образец 19 не е част от актовете, санкционирани от Наредба № 3/31.07.2003г., съответно той не се ползва от установената в чл.1 ал.4 от наредбата доказателствена сила. Акт образец 19 е нормативно установен с Наредба № 7 от 22.05.2001г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, съгласно чл.7 ал.3 т.19 от която този констативен акт за предаване на строежа и строителната документация от строителя на инвеститора се съставя от строителя и инвеститора в присъствието на строителния предприемач и съдържа описание на договорите за изпълнение на строителството, строителните книжа, екзекутивната документация, документацията от строителното досие на обекта /актове, протоколи, дневници и други документи, съставяни по време на строителството, и др., изискващи се по съответен нормативен акт/. С този акт преди издаване на разрешение за ползване се извършва предаването на строежа и строителната документация от строителя на инвеститора.

Отговорността на ответното дружество се търси на основание чл.21 ал.3 вр.чл.23 т.5 от ЗДФИ с твърдение, че е получил облага в резултат на действията на причинителите на вредата в лицето на другите двама ответници. Посочената разпоредба установява пасивна солидарност между причинителя на щетата и лицата, получили облагата и тълкуването ѝ налага извод, че отговорността на получателя на облагата е функция и произтича от отговорността на прекия причинител. Доколкото не са налице основанията на ангажиране на отговорността на ответниците Д. В. Б. и В. Я. М., то и искът срещу ответника „Аквагруп проект“ ЕООД също подлежи на отхвърляне.

Доколкото предявеният иск за заплащане на лихва върху главницата има акцесорен характер спрямо главния иск, то същият се явява неоснователен и също следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на делото и съгласно чл.78 ал.4 от ГПК следва да се присъдят разноси на ответниците така, както са направени от всеки един от тях. На ответника В. Я. М. следва да се присъдят разноси в общ размер на 2000лв., от които 1500лв. за адвокатско възнаграждение и 500лв. за изготвяне на експертизи. На ответното дружество следва да се присъдят разноси в общ размер на 5060лв., от които 4560лв. за адвокатско възнаграждение и 500лв. за изготвяне на експертизи. На ответника Д. В. Б. не следва да се присъждат разноси, тъй като липсват писмени доказателства за направени такива.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Община Хасково, ЕИК по Булстат 000903946, гр. Хасково, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета С. Д., против В. Я. М. с ЕГН:***** от гр. *****, Д. В. Б. с ЕГН:***** от гр. *****, и „Аквагруп проект“ ЕООД, ЕИК 200435588, със седалище и адрес на управление с. Кривина, общ.Столична, ж.к. „Панчарево“, ул.“Зад село“, представляван от В. К. К., обективно и субективно съединени искове с правно основание чл.422 ал.1, вр. чл.415 ал.1 т.1 от ГПК, вр. чл.21, вр. чл.23 и чл.26 от ЗДФИ, да се приеме за установено, че ответниците дължат солидарно сумата от 26 531,75 лв. главница, основаваща се на акт за начет №11-04-29/23.12.2019 г., издаден от Главен финансов инспектор, Пети отдел, Дирекция „Инспекционна дейност“ към Агенция за държавна финансова инспекция, и сумата от 1 311,85 лв. лихва за периода 29.06.2019 г. - 23.12.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението 26.04.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК с № 409/27.04.2022 г. и изпълнителен лист от 28.04.2022 г. по ч.гр.дело № 970/2022 г. по описа на РС – Хасково, като неоснователни.

ОСЪЖДА Община Хасково, ЕИК по Булстат 000903946, гр. Хасково, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета С. Д., да заплати на В. Я. М. с ЕГН:***** от гр. *****, направените по делото **разноси** в размер общо на **2000лв.**

ОСЪЖДА Община Хасково, ЕИК по Булстат 000903946, гр. Хасково, пл. „Общински“ № 1, представлявана от кмета С. Д., да заплати на „Аквагруп проект“ ЕООД, ЕИК 200435588, със седалище и адрес на управление с. Кривина, общ.Столична, ж.к. „Панчарево“, ул.“Зад село“,

представляван от В. К. К., направените по делото **разноски** в размер общо на **5060лв.**

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Скретар: К. Х.